

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/65/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812223607
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3812223607.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, žalovaný U. F., nar. X.X.XXXX, bytom W. cesta č. 590/31, Kanianka, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, a do 30.6.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, o zaplatenie 2.169,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie 1.638,37 eur, vyčísleného úroku z omeškania 263,97 eur, s 9,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.386,94 eur od 23.10.2012 do zaplatenia, z a s t a v u j e .

Žalobu z a m i e t a .

Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, ktoré v konaní do 30.6.2016 vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaného n e p r i z n á v a proti žalobcovi právo na náhradu trov konania vzniknutých do 30.6.2016.

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, ktoré v konaní po 1.7.2016 vystupuje ako osobitný subjekt na strane žalovaného n e p r i z n á v a proti žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Konanie o vzájomnej žalobe žalovaného o určenie, že zmluva o splátkovom úvere č. 0372666756 zo dňa 22.5.2006 je bezúročná a bez poplatkov, z a s t a v u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 28.11.2012, podanou prostredníctvom zástupcu domáhal sa proti žalovanému zaplatenia 2.169,55 eur, s úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 263,97 eur a s 9,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.918,12 eur od 23.10.2012 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.5.2006 medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaným bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0372666786, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 33.000,- Sk a záväzok žalovaného (dlžníka) poskytnutý úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 889,- Sk, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.6.2006 a konečná splatnosť úveru na 20.5.2011. Dňa 24.3.2011, ako postupník so Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako postupcom uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky proti žalovanému. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 2.289,55 eur a pozostávala: z istiny 2.038,12 eur, z riadneho úroku 0,- eur, úroku z omeškania 251,43 eur. V Dohode o uznaní záväzku žalovaný uvedený záväzok uznal. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil dňa 22.11.2011, 20.12.2011, 20.1.2012, 21.2.2012, 20.3.2012, 20.4.2012, 22.5.2012, 20.6.2012, 20.7.2012, 21.8.2012, 20.9.2012, 22.10.2012 sumu po 10,- eur. Žalovaný riadne a včas neplnil svoj záväzok, preto postupca od uzavretej zmluvy odstúpil.

3. Dňa 8.1.2013 (došlo dňa 14.1.2013) do konania, ako vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778.

4. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 11Ro 385/2012-54 zo dňa 19.2.2013, proti ktorému podal odpor vedľajší účastník na strane žalovaného.

5. Žalovaný dňa 11.7.2013 a dňa 5.8.2013 písomne tunajšiemu súdu oznámil, že súhlasí so vstupom do konania Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, ako vedľajšieho účastníka na jeho strane, a tiež s podaným odporom.

6. Podaním zo dňa 10.5.2013 žalobca navrhol, aby súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ako odpor podaný neoprávnenou osobou.

7. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 65/2013-97 zo dňa 27.8.2013 návrh žalobcu na odmietnutie odporu podaného Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778 proti platobnému rozkazu č. k. 11Ro 385/2012-54 zo dňa 19.2.2013, zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že právnická osoba založená podľa zák. č. 250/2007 Z. z. môže účinne vstúpiť do akejkoľvek fázy sporového konania na stranu spotrebiteľa, a poskytnúť mu pomoc. Ak súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, vedľajší účastník na strane žalovaného, s poukazom na ustanovenie v tom čase platného § 93 ods. 4 O.s.p. (vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako strana sporu), má právo podať proti nemu odpor. Súd uviedol, že je v súlade s účelom právnej úpravy podľa § 93 ods. 2, ods. 4 O.s.p. zabezpečiť právnickým osobám založeným podľa zák. č. 250/2007 Z. z. účinné právne prostriedky ochrany, ktoré by mohli v prospech chránených subjektov využiť. K týmto účinným prostriedkom patrí i odpor proti platobnému rozkazu. Súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 12Co 25/2013 zo dňa 7.5.2013 v obdobnej veci. Proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 65/2013-97 zo dňa 27.8.2013 strany sporu, a ani vedľajší účastník na strane žalovaného odpor nepodali, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

8. Vedľajší účastník (postavenie do 30.6.2016) na strane žalovaného v odpore uviedol, že žalobcom predložená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a ktorý nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah. Takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 dohody. Uzavretie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z.. Okolnosti, za ktorých žalobca so spotrebiteľmi uzatvára formulárové dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (po vynútenej návšteve splnomocnenej osoby žalobcu s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu) je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa § 8 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z.. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 počet dní omeškania ku dňu jej uzavretia, bol 1281. Uplatnil preto i námietku premlčania nároku žalobcu.

9. V podaní zo dňa 6.5.2013 žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa uvedeného ustanovenia z hľadiska účinkov nie je viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a k začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaný k podpisu Dohody nebol žiadnym spôsobom donútený.

10. Podaním zo dňa 23.10.2013 žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že žalovaný po podaní žaloby uhradil dňa 22.4.2013 20,- eur, dňa 20.3.2013 20,- eur, dňa 20.2.2013 10,- eur, dňa 22.1.2013 10,- eur, dňa 20.12.2012 10,- eur a dňa 20.11.2012 10,- eur. Žalobu zobral sčasti späť o zaplatenie sumy 80,- eur a upresnil žalobný petit.

11. Podaním zo dňa 23.10.2013 žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že dňa 20.4.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného k úhrade dlhu.

12. Podaním zo dňa 2.12.2013 žalobca prostredníctvom zástupcu súdu oznámil, že proti žalovanému si uplatňuje 18 neuhradených a nepremľčaných splátok, v celkovej výške 531,18 eur s príslušenstvom, a vo zvyšnej časti žalobu berie späť.

13. Na pojednávaní dňa 6.12.2013, na základe procesného návrhu žalobcu súd pripustil zmenu - rozšírenie žaloby v časti uplatňovaných úrokov z omeškania z dlžných súm nasledovne: o zaplatenie 9% úroku z omeškania ročne z dlžných súm: 29,51 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.1.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.2.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.3.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.4.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.5.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.6.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.7.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.8.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.9.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.10.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.11.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.12.2010 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.1.2011 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.2.2011 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.3.2011 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.4.2011 do zaplatenia, 29,51 eur od 21.5.2011 do zaplatenia.

14. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd konanie o zaplatenie sumy 1.638,37 eur (2.169,55 eur mínus 531,18 eur), vyčísleného úroku z omeškania 263,17 eur, 9,25% úroku z omeškania ročne z dlžnej sumy 1.386,94 eur (1.918,12 eur mínus 531,18 eur) od 23.10.2012 do zaplatenia zastavil (k späťvzatiu žaloby došlo pred otvorením prvého pojednávania).

15. V podaní zo dňa 3.1.2014 žalovaný a vedľajší účastník na jeho strane, prostredníctvom svojho zástupcu uviedli, že predmetná zmluva je spotrebiteľská, ktorá sa spravuje zákonom č. 258/2001 Z. z. a podporne Občianskym zákonníkom.

16. V podaní zo dňa 17.3.2014 žalovaný a vedľajší účastník na jeho strane, prostredníctvom zástupcu uviedli, že Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.5.2006 neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy pritom obsahujú viaceré neplatné zmluvné podmienky, v dôsledku ich neprijateľnosti. Navrhli, aby súd v súlade s ustanovením § 153 ods. 4 O.s.p. určil za neplatné, z dôvodu neprijateľnosti zmluvné podmienky uvedené v časti bodu 7.3.2. Splácanie úveru, v bode 7.4.7., v bode 7.4.8., v časti bodu 7.5.2. (písm. c), v bode 7.6.3., v časti bodu 17.2. (písm. g), v bode 14.5., v bode 19.16., v bode 19.17. (č. l. 274, 274 p. v. spisu).

17. Vzájomnou žalobou zo dňa 17.3.2014 žalovaný prostredníctvom zástupcu navrhol, aby súd určil, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0372666786 zo dňa 22.5.2006 uzavretá medzi ním, ako dlžníkom a právnym predchodcom žalobcu je bezúročná a bez poplatkov.

18. Podaním zo dňa 25.5.2014 žalobca, prostredníctvom zástupcu predložil výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy s tým, že predstavuje 10,08%.

19. Podaním zo dňa 5.6.2014 žalovaný a vedľajší účastník na jeho strane, prostredníctvom zástupcu predložili špecifikáciu zmluvných podmienok, ktoré považujú za neprijateľné.

20. V podaní zo dňa 4.9.2014 žalovaný a vedľajší účastník prostredníctvom zástupcu uviedli, že právny predchodca žalobcu si musel byť vedomý toho, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý uviedol v zmluve o úvere v čase, keď výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola počítaná na základe chybného matematického vzorca, je nesprávny a podľa ich názoru, ako odborne znalý dodávateľ mohol spotrebiteľa (žalovaného) adekvátnym spôsobom informovať o vzniknutej situácii, upozorniť ho na nesprávne uvedenú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, a primeraným spôsobom na to zareagovať, napr. uvedením sumy predstavujúcej celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v zmluve o úvere.

21. Podaním zo dňa 28.1.2015 žalobca prostredníctvom zástupcu navrhol, aby súd nepripustil vstup občianskeho združenia: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 179 778, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, z dôvodu nepreukázania jeho súhlasu.

22. Dňa 7.4.2015 žalobca prostredníctvom zástupcu písomne oznámil, že na námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníctva netrvá.

23. Podaním zo dňa 6.7.2016 žalovaný a občianske združenie: : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 179 778 prostredníctvom zástupcu navrhli, aby s účinnosťou od 1.7.2016 súd so združením ďalej konal pod novým procesným označením: osobitný subjekt konania podľa § 95 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Ďalej doplnili svoju dovtedajšiu argumentáciu, poukázali na čl. 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého právny predchodca žalobcu je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Navrhli, aby súd vyzval pôvodného veriteľa: a) aby sa vyjadril ku skutočnosti, či vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v období od nadobudnutia účinnosti predmetnej zmluvy o úvere do okamihu postúpenia pohľadávky, b) aby preukázal splnenie povinnosti pri postupovaní pohľadávky v kontexte s ustanovením § 92 ods. 8 (predtým ods. 7) zák. č. 483/2001 Z. z. (napr. preukázanie zaslania a doručenia výzvy, že dlžník je v omeškaní, preukázanie dĺžky omeškania so zaplatením viac ako 90 dní...). Uviedli, že žalobca listinu (výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.) v konaní nepredložil a teda nepreukázal ani jej doručenie do sféry adresáta - dlžníka. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu tak nebola postupiteľná. Z povahy veci samej, ako aj zo zmyslu a účelu zákona o bankách, je podľa ich názoru (žalovaného a občianskeho združenia) a priori vylúčené, aby subjekt, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia vykonával činnosti, ktoré sú vyhradené výlučne bankám. Postúpenie „živého“ predčasne nezosplatneného úveru priamo vylučuje ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., ktoré umožňuje iba postúpenie úverovej pohľadávky, ktorá sa stala už splatnou. Tiež poukázali na ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ktorej obsah zmenou veriteľa by sa zmenil. Postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt (predovšetkým taký, ktorým nie je banka) dochádza k zmene obsahu pohľadávky. Obsahom bankovej pohľadávky sú totiž povinnosti vyplývajúce priamo zo zákona o bankách a tiež bankové tajomstvo. Žalobca nie je bankovým subjektom a teda nie je spôsobilým spravovať bankový úver. Postúpením bankovej pohľadávky priamo na subjekt, ktorý nie je držiteľom bankového oprávnenia a ktorý nepodlieha zákonu o bankách, dochádza k zmene obsahu právneho vzťahu, resp. pohľadávky. Pri postúpení pohľadávky došlo k porušeniu § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. a aj Občianskeho zákonníka, a úkon postúpenia pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, je neplatným právnym úkonom. Žalobca tak v konaní nedisponuje aktívnou vecnou legitimitáciou.

24. Uvedeným podaním (zo dňa 6.7.2016) žalovaný prostredníctvom zástupcu oznámil, že vzájomnú žalobu o určenie, že Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.5.2006 je bezúročná a bez poplatkov, berie v celom rozsahu späť. Podaním zo dňa 15.11.2016 žalobca prostredníctvom zástupcu oznámil, že súhlasí so späťvzatím vzájomnej žaloby. Podľa § 145 ods. 3, § 144 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie o vzájomnej žalobe zastavil.

25. V podaní zo dňa 9.9.2016 žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, a súd má povinnosť z

tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Pokiaľ ide o ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa jeho názoru, toto ustanovenie nie je možné spájať s jeho aktívnou legitimáciou, ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva, za splnenia ktorých k porušeniu bankového tajomstva nedochádza. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M., publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Uviedol, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Poukázal ďalej na Prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, podľa ktorej žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky bol v omeškaní po dobu 1281 dní, teda súčet všetkých omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Pôvodný veriteľ by konal v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by žalovanému písomnú výzvu nezasielal. Ak by aj pripustil, že uvedené ustanovenie upravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu, tak z jeho znenia nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Predmetné ustanovenie je potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nie len časť, s ktorou je v omeškaní. Uviedol ďalej, že zmluvné strany si v Zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaný sa dostal do omeškania a jeho (žalobcu) právnomu predchodcovi tým vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Toto svoje oprávnenie nevyužil, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil on (žalobca), a to podaním zo dňa 20.4.2011, označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo ku dňu 9.5.2011 (dodržaním lehoty podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Poukázal na čl. V. bod 1. Zmluvy o postúpení pohľadávok a na bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok s tým, že predmetom postúpenia bola pohľadávka so všetkými právami, ktoré sú spojené s postupovanou pohľadávkou, a za podmienok uvedených v Zmluve o postúpení pohľadávok. Postúpením pohľadávky sa sám stal (žalobca) veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa podľa § 588 Občianskeho zákonníka je právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky, pričom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

26. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 65/2013-403 zo dňa 22.11.2016 pribral do konania, ako osobitný subjekt na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 179 778. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že spotrebiteľské združenie v konaní môže vystupovať ako osobitný subjekt podľa § 95 Civilného sporového poriadku, ktoré ustanovenie ale podmieňuje postup súdu, ktorý ho do konania priberie len s výslovným súhlasom strany sporu - spotrebiteľa. Písomným podaním zo dňa 19.10.2016 žalovaný oznámil, že súhlasí s pribratím do konania ako osobitného subjektu, a to: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 179 778, na jeho strane.

27. V podaní zo dňa 16.12.2016 žalovaný a osobitný subjekt na jeho strane prostredníctvom zástupcu uviedli, že pre prípad vzniku zákonných predpokladov umožňujúcich uskutočnenie úkonov, smerujúcich k postúpeniu bankového úveru na subjekt bez bankovej licencie, ktorým sa automaticky zmení aj obsah pohľadávky, v dôsledku zmeny okruhu zákonných práv a povinností nového vlastníka pohľadávky (bez bankovej licencie) je nutné, aby každá banka o takomto postupe svojho klienta, ktorý je v omeškaní informovala a uskutočnila ho spôsobom aprobovaným zákonom. Základom ich argumentácie je téza, že existuje zásadný rozdiel medzi obsahom (kvalitou) bankovej peňažnej pohľadávky na jednej strane, a inej peňažnej pohľadávky na strane druhej. Z povahy veci samej, ako aj zo zmyslu a účelu zákona o bankách je vylúčené, aby subjekt, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia vykonával činnosti, ktoré sú vyhradené výlučne bankám. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. vyplývajú určité podmienky pre naplnenie predpokladov na platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt. Z tohto ustanovenia možno vyvodiť, že pokiaľ je klient (dlžník) zo strany banky vyzvaný na úhradu omeškaného peňažného záväzku, stále môže tento svoj záväzok banke splniť, pokiaľ nebude splnený aj druhý predpoklad na platné postúpenie pohľadávky, ktorým je doba omeškania po dobu viac ako 90 dní. Poukázali na to, že doba omeškania 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní“, čo znamená, že klient (dlžník) musí byť (i) vyzvaný a (ii) napriek tomu, že „vďaka“ tejto výzve vie o svojom peňažnom záväzku, je s jeho úhradou v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní. Pokiaľ ide o ustanovenie § 92 ods. 8 veta tretia zák. č. 483/2001 Z. z. toto je potrebné vykladať

v logickej nadväznosti jednotlivých viet v tomto ustanovení. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dĺžky omeškania je vždy nevyhnutné preto, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný. Tretia veta (veta za bodkočiarkou) v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách nezakladá výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia, ale jej zmyslom podľa logiky veci je obmedziť „donekonečna“ opakujúce sa výzvy banky svojmu klientovi (dlžníkovi) na úhradu omeškaného, nesplácaného peňažného záväzku. Poukázali ďalej na bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli prílohou Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372666786 s tým, že ak dojednanie o postúpení pohľadávky podľa tohto bodu vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke na tretiu osobu bez súhlasu banky, a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke.

28. V podaní zo dňa 28.4.2017 žalovaný a osobitný subjekt na jeho strane prostredníctvom zástupcu oznámili, že v tomto štádiu konania už netrvajú na podnete o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, ktorý je obsahom ich podania zo dňa 17.3.2014.

29. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona, zostávajú zachované.

30. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že procesné úkony súdu aj sporových strán vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho procesného predpisu, sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu.

31. Podľa § 295 Civilného sporového poriadku súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

32. § 295 Civilného sporového poriadku predstavuje jedno z ustanovení prelamujúce dispozičný princíp v civilnom procese s cieľom poskytnúť spotrebiteľovi ochranu jeho práv.

33. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa so Zmluvou o splátkovom úvere č. 0372666786 zo dňa 22.5.2006, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, s Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 20.10.2011, so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011, s jej Prílohou č. 1, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.4.2011, s podacím hárkom, s Výzvou k úhrade a s oznámením k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, s výpisom z účtu, s písomnými vyjadreniami Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava a s prílohami.

34. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

35. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372666786 zo dňa 22.5.2006 vyplýva, že jej zmluvnými stranami sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako veriteľ a žalovaný, ako dlžník. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 33.000,- Sk, a záväzok žalovaného úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 889,- Sk, vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.6.2006 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.5.2011. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 17,70% ročne. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 10,08%.

36. Z prehľadu transakcií vyplýva, že žalovaný úver vyčerpal dňa 22.5.2006 v celkovej výške 33.000,- Sk, ktoré čerpanie peňažných prostriedkov v platobnej histórii je označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“. Z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 449,21 eur (úhrady v platobnej histórii sú označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ a „Bezhot. splátka úveru“). Sumu 449,21 eur pôvodný veriteľ započítal na istinu 443,87 eur a na úroky z omeškania 5,34 eur (č. l. 111 spisu). Podľa špecifikácie predloženej žalobcom (č. l. 111 p.v. spisu) istina predstavuje súčet položiek „Bezhot. čerpanie úveru“ + „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“ + „Zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (1.095,40 eur plus 215,74 eur plus 1.170,85 eur mínus 443,87 eur).

37. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 vyplýva, že jej zmluvnými stranami sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako postupca a spoločnosť žalobcu, ako postupník. Podľa čl. 1 Zmluvy, jej predmetom je pohľadávka špecifikovaná v Prílohe č. 1. V Prílohe č. 1 je uvedený zostatok pohľadávky 2.289,55 eur, istina celkom: 2.038,12 eur, istina do splatnosti: 2.038,12 eur, istina po splatnosti: 2.038,12 eur, úroky celkom: 251,43 eur, počet dní omeškania 1281, výška omeškanej splátky: 1.315,80 eur.

38. V podaní označenom, ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 12.4.2011, postupca žalovanému oznámil, že pohľadávku vo výške 2.289,55 eur s príslušenstvom Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 postúpil žalobcovi.

39. V podaní označenom, ako Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobca, ako nový veriteľ žalovanému oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 20.4.2011 a vyzval ho na okamžité uhradenie dlžnej čiastky 2.453,12 eur najneskôr do 4.5.2011.

40. Dňa 20.12.2013 (č. l. 160), dňa 20.1.2014 (č. l. 195), dňa 21.2.2014 (č. l. 247), dňa 2.4.2014 (č. l. 283), dňa 20.5.2014 (č. l. 300), dňa 30.6.2014 (č. l. 330), dňa 3.10.2016 (č. l. 393) Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 tunajšiemu súdu oznámila, že z jej strany k odstúpeniu od Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372666786/0900 zo dňa 22.5.2006 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a ani k výpovedi zo zmluvy pred postúpením pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011, nedošlo. Počet dní omeškania 1281 uvedený v Prílohe č. 1 zodpovedá omeškaniu v trvaní odo dňa splatnosti najstaršej omeškanej splátky do dňa postúpenia pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372666786/0900 zo dňa 22.5.2006, Konečná splatnosť úveru predĺžovaná nebola. Istina do splatnosti uvedená v Prílohe č. 1 je suma, ktorá predstavuje jednak hodnotu všetkých ešte nesplatených splátok istiny poskytnutého úveru, ktoré zatiaľ podľa splátkového kalendára nie sú splatné, a jednak hodnotu všetkých už splatných splátok istiny poskytnutého úveru, ktoré už mali byť klientom uhradené. Istina po splatnosti je nulová, lebo v danom období používaný bankový informačný systém evidoval tak ešte nesplatené, ako aj už splatené splátky istiny poskytnutého úveru len v poli „istina do spl.“.

41. V Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 20.10.2011, ako zmluvné strany sú označený žalobca a žalovaný. Z dohody vyplýva, že žalovaný uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 22.5.2006, a zaväzuje sa ho splatiť v mesačných splátkach, ktorých výška v Dohode uvedená nie je. V bode 3. predposledná veta Dohody je uvedené, že žalovaný má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

42. Žalovaný potvrdil, že podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 20.10.2011. Do miesta trvalého bydliska sa vtedy dostavil pán s tým, že je zo Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava. Oznámil mu, že veriteľ voči nemu eviduje dlh. V čase podpísania Dohody nevedel, čo treba rozumieť pod slovom: premlčanie, a ani či je dlh premlčaný a aké dôsledky z toho vyplývajú. Vysvetlil mu (osoba, ktorá za ním prišla), že ak Dohodu nepodpíše, veriteľ podá žalobu na súd. V prípade, ak by mal vedomosť, že dlh je premlčaný, Dohodu by nepodpísal.

43. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a splatiť úroky.

44. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom ku dňu 22.5.2006 tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

45. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 22.5.2006 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatené zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

46. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnenému záveru, že žaloba nie je podaná dôvodne, preto ju zamietol.

47. Dňa 22.5.2006 medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0372666786. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 33.000,- Sk, a jeho záväzok úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 889,- Sk, vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.6.2006, a s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.5.2011.

48. Slovenský právny poriadok upravoval postavenie a ochranu spotrebiteľa najskôr v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý bol účinný v období od 31.12.1992 do 30.6.2007. Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu 22.5.2006, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 v období účinnom od 1.4.2004 do 31.12.2007 spotrebiteľskú zmluvu definoval tak, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

49. Predmetná Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá dňa 22.5.2006, t. j. za účinnosti novely Občianskeho zákonníka č. 150/2004 Z. z., ktorým zákonom do nášho právneho poriadku bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, ktoré upravujú režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl. 1 ods. 1 smernice, účelom smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, a takto je potrebné vykladať aj ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, účinné do 31.12.2007. Smernica č. 93/13/EHS síce neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, avšak každá zmluva upravená zákonom môže byť spotrebiteľskou zmluvou, ak vykazujú znaky určené smernicou.

50. Aj zmluvy uzavreté podľa iných zákonov, ako je Občiansky zákonník, možno teda považovať - vzhľadom na ich povahu - za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje (napr. zmluva o bežnom účte, zmluva o vkladovom účte, zmluva o úvere). Musí však byť dodržaná podmienka, že sa tieto zmluvy uzatvárajú medzi dodávateľom v rámci jeho podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom, ktorý nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti a nemá možnosť ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

51. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 22.5.2006 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

52. Podľa § 52 ods. 3 cit. zák. spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

53. Pôvodný veriteľ bol osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti, t. j. vystupovala v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v čase jej uzavretia. Vzhľadom na to, že žalovaný pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je potrebné ho považovať za spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.5.2006. Zmluva o splátkovom úvere č. 0372666786 je preto zmluvou spotrebiteľskou. Podľa gramatického výkladu § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.12.2007 síce možno dospieť k záveru, že úprava spotrebiteľských zmlúv, a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa má svoje miesto len u zmlúv, ktoré sú upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, takýto výklad je však zjednodušený. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto úprava je, ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, implementáciou smernice Rady č. 93/13/

EHS (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 11Co 6/2015, Krajského súdu Trnava č. k. 25Co 500/2014, Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 366/2014).

54. Podľa § 1 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, v znení platnom ku dňu 24.3.2011 tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

55. Podľa § 92 ods. 8 cit. zák., ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

56. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

57. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

58. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Účastník, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je žalobcom), má aktívnu vecnú legitímáciu. Účastník, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu vecnú legitímáciu.

59. Podľa dôvodovej správy k zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách: „V ustanoveniach odsekov 1 až 7 sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Ide o zjednodušenie zabezpečenia nápravy majetkovej ujmy, ktorá vznikla v dôsledku chýb pri vykonávaní platobného a zúčtovacieho styku. Môže ísť napríklad o majetkovú ujmu vzniknutú chybným prevodom peňažných prostriedkov na nesprávny účet, prípadne na správny účet, ale v nesprávnej výške. Ďalej ide o úpravu možnosti, aby banky bez porušenia bankového tajomstva poskytli svojim právnym zástupcom informácie o tých záväzkoch klientov, ktoré si klienti bánk a pobočiek zahraničných bánk riadne a včas neplnia, a to na účely vymáhania splnenia týchto záväzkov klientov. Umožňuje sa tiež, aby sa banky navzájom informovali o neseriózných klientoch, čo môže prispieť k predchádzaniu škodám, ktoré by im inak neseriózni klienti, najmä neplatiči dlhov, mohli spôsobiť. V odseku 7 (v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávok odsek 8) sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákon tiež upravuje poskytovanie úhrady nákladov banke za to, že v niektorých zákonom určených prípadoch podá oprávneným osobám a orgánom správu o svojom klientovi...“.

60. Podľa uvedenej dôvodovej správy hlavným účelom § 92 zák. č. 483/2001 Z. z. bolo teda nielen prelomenie bankového tajomstva, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia pohľadávky banky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Na postúpenie pohľadávky postupcom, ktorým je banka sa preto okrem všeobecnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 524 Občianskeho zákonníka vzťahuje aj špeciálna právna úprava, ktorú predstavuje zákon o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., totiž charakterizujú nasledovné aspekty: 1/ postupiteľnosť bankovej pohľadávky, 2/ predchádzajúca písomná výzva klientovi, 3/ omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní, 4/ postúpenie sa týka časti peňažného záväzku v omeškaní, 5/ postupiteľnosť aj tretej osobe, 6/ nevyžaduje sa súhlas klienta.

61. Dňa 24.3.2011 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako postupcom a žalobcom bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE. Slovenská sporiteľňa, a.s. pritom má štatút banky a pri uzavretí uvedenej zmluvy bola povinná dodržiavať zákon o bankách.

62. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE vyplýva, že zostatok pohľadávky právneho predchodcu žalobcu ku dňu postúpenia je 2.289,55 eur s tým, že výška omeškanej splátky je 1.315,80 eur, počet dní omeškania 1281. Ako istina celkom je uvedená suma 2.038,12 eur.

63. Dňa 12.4.2011 pôvodný veriteľ žalovanému písomne oznámil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011, pohľadávku vo výške 2.289,55 eur postúpil žalobcovi.

64. Z písomných vyjadrení Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava vyplýva, že z jej strany k odstúpeniu od Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 22.5.2006, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a ani k výpovedi zo zmluvy pred postúpením pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011, nedošlo.

65. Z bodu 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu vyplýva, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť.

66. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu (porovnaj aj dôvodovú správu). Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou zo dňa 24.3.2011 žalobcovi pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s uvedeným ustanovením. Totiž, ak ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, k odstúpeniu od zmluvy, neuplynula doba konečnej splatnosti úveru) nebola oprávnená, ako postupca postúpiť v celosti svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho, inému subjektu (žalobcovi). Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka mohla postúpiť iba svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) a za súčasného splnenia písomnej výzvy, a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už: 1/ splatnými („dospelé“ splátky), 2/ a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, 3/ omeškание nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia však byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 6Co 119/2013, 4Co 145/2014, Krajského súdu Bratislava č. k. 6Co 203/2015, 6Co 58/2016, Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 273/2014). Z prvej vety § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto (treba rozumieť záväzku v omeškaní) peňažnému záväzku.

67. Žalobca (po čiastočnom späťvzati žaloby) predmetom konania proti žalovanému urobil nárok o zaplataenie sumy 531,18 eur s príslušenstvom s tým, že ide o 18 neuhradených splátok (za mesiac december 2009 až máj 2011).

68. Podľa vyjadrenia Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava istina do splatnosti, uvedená v Prílohe č. 1 je suma, ktorá predstavuje jednak hodnotu všetkých ešte nesplatených splátok istiny poskytnutého úveru, ktoré zatiaľ (t. j. v tom čase) podľa splátkového kalendára nie sú splatné, a jednak hodnotu všetkých už splatných splátok istiny poskytnutého úveru, ktoré už žalovaným mali byť uhradené.

69. S poukazom na uvedené vyjadrenie Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava je možné uviesť, že žalobcom uplatňovaná suma 531,18 eur je súčasťou sumy 2.038,12 eur (označenej v Prílohe č. 1 Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 ako: Istina do spl.), a pozostáva zo splatných splátok (december 2009 až marec 2011 - dňa 24.3.2011 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok) a aj z nesplatených splátok (apríl 2011 a máj 2011).

70. Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava tunajšiemu súdu (č. I. 393) písomne oznámila, že spisovú dokumentáciu o predmetnom úvere k dispozícii nemá, lebo odo dňa postúpenia pohľadávky uplynula doba piatich rokov. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok, žalobcovi však odovzdala i spisovú

dokumentáciu. Žalobca okrem listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, pritom ďalšie k dispozícii nemal. Medzi ním predloženými dokladmi výzva banky adresovaná žalovanému, ktorá by zodpovedala výzve, akú vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. sa nenachádzala. Ako to už bolo uvedené, žalobca si proti žalovanému uplatnil nárok o zaplatenie sumy 531,18 eur s príslušenstvom, ktorá pozostáva z 18 neuhradených splátok za obdobie december 2009 až máj 2011. V tejto sume sú zahrnuté i „dospelé“ splátky za obdobie december 2009 až marec 2011 (do 24.3.2011 - dátum uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok). V prípade splátok s príslušenstvom za obdobie december 2009 až marec 2011 Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava, ako postupca síce žalobcovi postúpila i splatnú pohľadávku vo výške 472,16 eur (16 mesiacov krát 889,- Sk, t. j. 29,51 eur), u ktorej však nebola dodržaná písomná forma výzvy klientovi (žalovanému), resp. žalobca ju nepreukázal. Preto, pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky 472,16 eur, Zmluva o postúpení pohľadávok je v tejto časti pre rozpor so zákonom o bankách (§ 92 ods. 8), podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedeného dôvodu je neplatná i u neuhradených a dospelých splátok pred decembrom 2009, ktoré boli predmetom postúpenia. Pokiaľ ide o 59,02 eur (rozdiel medzi 531,18 eur a 472,16 eur), táto suma ku dňu postúpenia pohľadávky (24.3.2011) bola bankou nezosplatnenou časťou úveru. Banka v tejto časti previedla na žalobcu viac práv než mala (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č. k. 6Co 203/2015). Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011, ktorou banka previedla na žalobcu i sumu 59,02 eur je tiež neplatná.

71. S poukazom na uvedené skutočnosti, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 je v celosti neplatným právnym úkonom.

72. Žalobca v písomných podaniach, predložených prostredníctvom zástupcu uviedol, že nakoľko žalovaný bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu po dobu dlhšiu ako jeden rok, založila sa výnimka zo splnenia podmienok, ktoré vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

73. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozsudku, z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplývajú určité podmienky, pre naplnenie predpokladov na platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt. Týmito podmienkami sú: a) zaslanie výzvy a b) preukázanie dĺžky omeškania po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

74. Prvá veta ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vlastne hovorí, že pokiaľ banka písomne vyzve klienta (dlžníka) na úhradu omeškaného peňažného záväzku a klient je napriek tomu v omeškaní so splnením tohto peňažného dlhu (t.j. na ktorého úhradu bol zo strany banky písomne vyzvaný) po dobu viac ako 90 dní, potom môže banka túto časť omeškaného, nesplácaného peňažného záväzku klienta písomne postúpiť inému subjektu, t. j. i nebankovému bez toho, aby na to potrebovala jeho (dlžníka) súhlas.

75. Podľa znenia druhej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka nemôže postúpiť omeškaný peňažný záväzok klienta (dlžníka) inému subjektu bez súhlasu klienta, pokiaľ klient svoj peňažný záväzok, s ktorým bol v omeškaní a na úhradu ktorého bol vyzvaný, uhradil skôr než sa naplnil aj druhý predpoklad pre platné postúpenie tohto peňažného záväzku, ktorým predpokladom je uplynutie lehoty 90 dní. Inak povedané, pokiaľ je klient (dlžník) zo strany banky vyzvaný na úhradu omeškaného peňažného záväzku, stále môže tento svoj záväzok banke splniť, pokiaľ nebude splnený aj druhý predpoklad na platné postúpenie pohľadávky, ktorým je vyššie uvedená doba omeškania. Súd poukazuje na to, že doba omeškania po dobu 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní“, čo znamená, že klient musí byť i vyzvaný a napriek tomu, že na základe tejto výzvy vie o svojom peňažnom záväzku, s jeho úhradou je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní.

76. Podľa tretej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť peňažný záväzok svojho klienta (dlžníka) na iný subjekt (i nebankový) aj vtedy, keď dlžník (klient) síce uhradil banke ešte pred postúpením pohľadávky omeškaný záväzok, na úhradu ktorého bol vyzvaný, avšak súčet všetkých omeškaní klienta (t. j. omeškaní po tom, čo bol klient vyzvaný) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok.

77. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné vykladať v logickej nadväznosti jednotlivých viet v tomto ustanovení. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dĺžky omeškania je vždy nevyhnutné pre to, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný.

78. Tretia veta, t. j. veta za bodkočiarkou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia nezakladá.

79. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

80. Citované ustanovenie zákona, okrem iného, zakazuje postúpiť také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu, pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takéto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky uložené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zák. č. 483/2001 Z. z., ako aj obsiahle bankové tajomstvo. Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom (postupníkom) a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom (postupcom - bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka (porovnaj rozhodnutie Okresného súdu Galanta č. k. 15C 33/2014). Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých - už uvedených podmienok, splnenie ktorých však v konaní nebolo preukázané. Postúpenie pohľadávky tak bolo v rozpore aj s ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Účelom uvedeného ustanovenia totiž, okrem iného, je aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v citovanom ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch podľa § 525 Občianskeho zákonníka, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania platnosti zmluvy o postúpení.

81. Súd pri rozhodovaní vo veci zohľadnil ustanovenie špeciálnej právnej úpravy a dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín v obdobnej veci č. k. 4Co 854/2015 zo dňa 12.5.2016, č. k. 5Co 460/2015, č. k. 17Co 1308/2015, Krajského súdu Košice č. k. 11Co 898/2014, Krajského súdu Prešov č. k. 9Co 175/2015, č. k. 23Co 94/2015, Krajského súdu Trnava č. k. 24Co 79/2015, Krajského súdu Žilina č. k. 5Co 103/2016, č. k. 6Co 259/2016, Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co 204/2016, Krajského súdu Nitra č. k. 9Co 254/2016.

82. Žalobca, prostredníctvom zástupcu v priebehu konania, poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách, podľa ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. V tejto súvislosti poukázal na bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého: „klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo preniesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky“.

83. Podľa § 53 ods. 3 písm. b/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.5.2006, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

84. Podľa § 53 ods. 4 cit. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

85. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve zákon upravuje demonštratívne, platí však generálny princíp, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.5.2006).

86. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

87. Citované ustanovenie upravuje právne skutočnosti, na základe ktorých vznikajú záväzky.

88. V prejednávanej veci Zmluvou o splátkovom úvere č. 0372666786 bol založený spotrebiteľský právny vzťah, ktorý sa spravuje všeobecnou úpravou spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.5.2006).

89. Prípadné nároky žalovaného proti žalobcovi by mohli vzniknúť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to za situácie, ak by plnil žalobcovi viac, než by plniť mal, prípadne aj nárok na náhradu škody, ak by žalobca porušil zákonom uloženú právnu povinnosť, v príčinnej súvislosti s ktorou by im vznikla škoda.

90. Pri takejto prípadnej pohľadávke žalovaného proti žalobcovi by išlo o záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody. V bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli na postúpení na tretiu osobu akýchkoľvek svojich pohľadávok a to bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú (t. j. nielen z uzavretej zmluvy, ale aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, resp. z iných skutočností uvedených v zákone). To znamená, že dojednanie v bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky, môže dopadať na právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody.

91. Ak dojednanie v bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke bez ohľadu na právny vzťah na tretiu osobu, bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke. Je zjavné, že práva dodávateľa a spotrebiteľa pri postúpení pohľadávok nie sú rovnaké, resp. vo vzťahu k účastníkovi zmluvy - dlžníkovi, nie sú vyvážené. Dodávateľ (pôvodný veriteľ) pri tomto dojednaní nedodrжал zásadu čestnosti, lebo sebe priznal viac práv pri postúpení pohľadávky ako spotrebiteľovi - žalovanému, a to bez akejkoľvek relevancie. Nie je totiž zrejme, prečo by mal mať dodávateľ právo postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého, a prečo by takéto právo mal mať spotrebiteľ len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa (resp. nie sú stanovené žiadne podmienky, podľa ktorých by veriteľ mohol súhlas s postúpením odoprieť). Tu je zjavná nerovnováha práv účastníkov Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372666786 (súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky, vrátane bodu 19.16.). V podstate týmto spôsobom dodávateľ diskriminuje spotrebiteľa, ako slabšieho účastníka, ukracuje na jeho právach a to mať rovnaké právo na postúpenie pohľadávky, ktorá mu potencionálne proti veriteľovi môže vzniknúť. Táto podmienka, ako to už bolo uvedené, je spôsobilá obmedziť alebo neúmerne sťažiť možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojho práva.

92. Uvedená zmluvná podmienka je pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka) neplatná, lebo porušuje práva spotrebiteľa (žalovaného). Takáto (neplatná) zmluvná podmienka, obsiahnutá v predmetnej Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, resp. v ich neoddeliteľnej súčasti (Všeobecných obchodných podmienkach) následne tiež vyúsťuje do absolútnej

neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011. Neplatnosť vyplýva z nerovnováhy zmluvou (jej neoddeliteľnej súčasťou) dohodnutej podmienky v bode 19.16. Pokiaľ by takéto právo aké vyplývalo pre banku, prislúchalo i žalovanému, skutková situácia by bola v takom prípade vyhodnotená iným spôsobom (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 277/2012).

93. S poukazom na vyššie uvedené, pri posudzovaní uplatneného nároku nie je možné aplikovať ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách.

94. Súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu, preto už dôvodnosť uplatnenej námietky premlčania, a ani neprijateľnosť ďalších zmluvných podmienok, neposudzoval.

95. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

96. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

97. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

98. Žalobca predmetom konania urobil nárok o zaplatenie sumy 2.169,55 eur s príslušenstvom. V priebehu konania zobral žalobu späť o zaplatenie sumy 1.638,37 eur s príslušenstvom, z toho o zaplatenie sumy 80,- eur z dôvodu, že túto sumu po podaní žaloby žalovaný zaplatil a u sumy 1.558,37 eur (1.638,37 eur mínus 80,- eur) bez toho, aby žalovaný splnil to, čoho sa podanou žalobou proti nemu domáhal. U sumy 1.558,37 eur s príslušenstvom žalobca zavinil zastavenie konania a u sumy 531,18 eur s príslušenstvom nebol úspešný. Potom úspech žalovaného predstavuje 96,32%, a úspech žalobcu 3,68%. Celkový úspech žalovaného potom predstavuje 92,64%.

99. Ako to už bolo uvedené, do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778. Po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 65/2013-403 zo dňa 22.11.2016 pribral uvedené združenie do konania, ako osobitný subjekt na strane žalovaného.

100. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

101. Vychádzajúc z výkladu Ústavy Slovenskej republiky a zákona o ochrane spotrebiteľa o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom (do 30.6.2016) bola aj účasť vedľajšieho účastníka, je opodstatnený záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní právo na súdnu ochranu, má právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom.

102. Orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť stranám, subjektom konania nebrániť, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II.ÚS 78/2003 z 9.9.2004). Právo na právnu pomoc sa priznáva „za podmienok ustanovených zákonom“, ktoré slovné spojenie implikuje viacero možných variant pri jeho interpretácii. Jednou z nich, podľa názoru súdu je, že pokiaľ zákon výslovne ustanovuje, že strana sporu môže mať právneho zástupcu, tak vo vzťahu k združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako osobitného subjektu podľa § 95 Civilného sporového poriadku, to znamená, že ak osobitný subjekt je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana (§ 95 ods. 2), potom má právo byť zastúpený advokátom v prípadoch, v ktorých právnu pomoc potrebuje. V súčasnosti neexistuje žiadny právny podklad, ktorý by oprávňoval vylúčiť osobitný subjekt z realizácie ústavou garantovaného základného práva na právnu pomoc.

103. Trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom (do 30.6.2016) a osobitným subjektom (po 1.7.2016), i keď majú právo na poskytnutie právnej pomoci advokátom, nemožno považovať za účelne

vynaložené, lebo boli vynaložené za identickú právnu službu poskytnutú zároveň žalovanému a i im (vedľajšiemu účastníkovi a osobitnému subjektu). Vedľajšiemu účastníkovi a aj osobitnému subjektu sa jej tak dostávalo za situácie, keď žalovaný už mal identickú právnu pomoc zabezpečenú prostredníctvom jeho zástupcu JUDr. Andreja Cífru. Súd, preto žalovanému proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 92,64%. Vedľajšiemu účastníkovi (do 30.6.2016) a osobitnému subjektu (po 1.7.2016) náhradu trov nepriznal.

104. Žalovaný vzájomnú žalobu o určenie, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0372666786 zo dňa 22.5.2006 je bezúročná a bez poplatkov zobral späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalobcu. Z procesného hľadiska žalovaný zaviniel zastavenie konania o vzájomnej žalobe. Preto, súd priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu trov v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.